

Lämnar stan. Ulrika Mohlin använder sig av artistnamnet Mohlavyr. I höst kommer hon att befinna sig i Berlin för att komponera, måla och spela. Nedan till vänster: Mohlavyr i Stadsparken. Nedan till höger: Mohlavyr på Live at Heart-festivalen.

Mohlavyr lämnar Örebro

Först intog Ulrika Mohlin Närkeslätten, nu erövrar hon Berlin

Örebro har blivit en musikprofil fattigare. Ulrika "Mohlavyr" Mohlin har lämnat stan för Berlin. Men hon lovar att återvända i vår då Mohlavyrns första album kommer ut och Ulrika i samband med det ska ha en konstutställning.

– Berlin är en fantastisk stad. Jag har varit där två gånger och spelat och träffat musiker och man märker verkligen vilket öppet samhälle det är.

Ulrika Mohlin lyser av förväntan när Hjälmarens Tidning träffar henne kort före avresan från Örebro mot den tyska kulturmetropolen.

– Jag ska vara där fram till jul och skriva nytt material och måla och spela solo också, för jag vill gärna utvecklas själv på scenen.

Här i Örebro har smålänningen Ulrika Mohlins band Mohlavyr funnits i många olika varianter och spelat på i stort sett varenda scen under de senaste åren.

– Jag trivs i Örebro, det gör jag verkligen. Det är bara det att man behöver komma iväg ibland för att uppskatta det man har här. Det känns ju som min hemstad även om det inte är det. Det jag känner nu är att jag har sett varenda hörn här och vill ha ett miljöombyte. Men Örebro har ju gett mig utbildning i musikproduktion och när jag gick på konstskolan jobbade jag mycket med musikvideos. Och så har stan gett mig mitt band, på så sätt har Örebro verkligen format Mohlavyr. Det har varit en väldigt bra start.

Gruppen har som sagt spelat på många ställen i många olika skepnader, är då variationen just det signifikativa för Mohlavyr?

– Ja, och det lekfulla eftersom jag är väldigt förtjust i att använda instrument som inte är instrument utan kanske mer visuella. Till exempel det här att jag har häcksax på en låt mest för att det är kul och lite vrickat. I en annan låt har jag träningscykel på scenen. Det blir en dimension till då man får en visuell föreställning

om låten också. Om jag kommer på en idé om något nytt så tar jag in det.

Det visuella har funnits med i Ulrikas musik länge.

– När jag gick på gymnasiet på estetiska programmet så hade jag ett projektarbete och då var man tvungen att ha någonting med bild i arbetet. Men under den perioden var jag väldigt intresserad av musik så då kombinerade jag och gjorde fyra låtar och fyra tavlor till dem och det har hängt kvar sedan dess.

Ursprungsidén kommer Ulrika att återanvända när Mohlavyr ska ge ut sitt debutalbum i vår.

– Jag vill fortsätta på den tråden så tanken är att när skivan släpps så ska jag också göra en utställning där varje låt får en egen målning. Jag tycker inte att skillnaden är så stor. Egentligen så handlar det om idén. När jag får en idé så får jag en bild i huvudet och på den bilden baseras låten. Det är kul att ta ett steg längre så att andra kan få se de här bilderna som jag har haft i huvudet. Sedan är det ju roligt för mig själv också att kunna hålla på med både musik och bild. Jag vill inte bestämma mig för att bara göra musik eller bara måla.

På Mohlavyrns konserter brukar hon ibland använda projektioner och den gränsöverskridande aktiviteten lär inte stanna där.

– Installationer skulle jag vilja jobba mer med, framförallt då jag har konserter. Mohlavyr handlar väldigt mycket om blandningen mellan verklighet och fantasi. Jag vill att fantasin ska komma närmare verkligheten så det handlar om att våga släppa loss sina tankar mer. Teater ligger nära tillhands och film har ju både bild och musik. I framtiden skulle det vara kul att göra någonting mer, något längre. En kortfilm.

Att Ulrika Mohlin har idéer och en stark drivkraft när det gäller konstnärskapet är tydligt. Men hon är också administratör och entreprenör, har skött det mesta kring Mohlavyr på egen hand.

– Jag tycker det är väldigt kul att driva det själv för då får jag ju

också vara bossen och bestämma vilka sammanhang jag ska vara i. Det enda som är jobbigt är tiden och det som blir lidande är låtskrivandet. När man har många andra saker man bör göra och mycket ansvar så är det svårt att få ro att skriva låtar. Jag vill lägga mer tid på själva musiken och måleriet, så jag ska försöka söka mig till andra som vill jobba med mig och kan de andra sakerna. Det gäller bara att hitta de där personerna som man funkade bra ihop med.

Även om Ulrika Mohlin alltid strävar framåt med sitt Mohlavyr så trivs hon verkligen med att kunna vara i nuet också, och det nuet hittar hon till främst under konserterna.

– När jag står på scenen är nästan den enda gången som jag verkligen är i nuet, för då är jag så fokuserad. Då känner jag att nu är jag här och det är nu det gäller. Annars känns det som att man alltid är någon annanstans. Man kanske tänker på en låt eller en målning eller en kommande konsert, eller hur det här samarbetet ska bli eller hur man ska göra i Berlin eller hur man ska fixa med lägenheten. Det är alltid så att jag har flyktiga tankar, men när jag väl går på scenen då är jag verkligen där. Där för låtarna, där för publiken. Det är det som är så häftigt och det är verkligen en enorm glädje att få stå där på scenen och spela för en publik som är där för min skull och få spela med bandet. Då har man kämpat för spelningen, man har repat och löst allt med transporter och släp. Det är så mycket runtomkring en spelning och sedan står man väl där och ger allting. Förhoppningsvis går det bra och det är ju jättekul när man märker glädjen hos publiken och känner att man kan ge någonting till dem. Spela kommer jag alltid att göra, för jag tycker att det är väldigt viktigt att man hela tiden spelar. Jag måste göra det helt enkelt, om jag inte spelar då blir jag på jättedåligt humör. Jag får mina endorfiner därifrån.

Urban Århammar

Mohlavyr och instrumenten

Ulrika Mohlin spelar en rad instrument och vill lära sig ännu fler. Men det är sången som är viktigast för henne.

PIANO, GITARR och DRAGSPEL är Ulrikas huvudinstrument.

– Jag har märkt att låtskrivandet blir olika beroende på vilket instrument jag använder. Det är ett väldigt bra knep att om jag börjar skriva en låt på piano och känner att jag kör fast så kan jag gå över till dragspelet och hitta något helt annat.

CITTRA

– Vi har ju cittra i bandet så jag skulle gärna vilja skaffa en egen. Det klingar så vackert och är så fylligt.

KLARINETT

– Det är det vackraste instrumentet av dem alla, men det finns ju en nackdel och det är att man inte kan sjunga samtidigt. Och framförallt vill jag utveckla min sång, för det är där uttrycket sitter. Självklart har jag ett uttryck i dragspelet och pianot och gitarren, men det är sången som är det centrala.

THEREMIN

– Jag bjöd in Meadows Ever Bleeding att spela på låten "Dilemma". Det theremin-inslaget är väldigt fint, väldigt mäktigt. Det blev verkligen ett lyft för låten.

SÅG

– The Magnificent Seven var det första bandprojekt som jag kom med i när jag flyttade till Örebro. Där spelar jag dragspel och även lite såg. Det är väldigt kul och väldigt givande att vara medlem i ett band för det gör att jag förstår situationen för mina egna bandmedlemmar. Så det är nyttigt, och sedan är det ju väldigt intressant att se hur andra gör musik. Man kan bli influerad av att se det från ett annat håll. Tyvärr har jag fått dra ned lite på min medverkan i The Magnificent Seven när basen i gruppen flyttade till Stockholm, men det kommer att bli fler samarbeten.

Fotnot: The Magnificent Seven leds av Fredrik Anjou och gav ut albumet "The Broken Hearted Show" 2010. Christoffer Wadensten kallar sig Meadows Ever Bleeding och håller också på att sammanställa ett album.